

CSERNANTOLÓGIA
Versek egy különös történetfüzérhez
- a Tolle, lege Kiadó sikerkönyve

Oláh András: felejtés

a nyár elfolyt mint a magzatvíz
ránk nyomta bélyegét a kezdődő apály
a didergő beletörődés a fázó türelem
párába burkolt csöndet és álmatlanságot szült
– a templom gombjának rejtekéből kiemelt
üzenet sem szűri át többé a harangszót
ledobott cipőkben kutat utánunk az idő
fájdalmaink közt evezve követ
egy kifordított zsibbadt hajnalig
ahonnan már nincs hová s a kétségek
nem fedezik tovább a felejtés felelősségét
egyetlen cél marad: a megőrzés
de inkubátorba préselődött már a remény
s nem lehetsz többé kérdés az arcok
üresjáratában – csak kiszáradó nevetés...

Oláh András : Kérdések (részlet)

válaszokon töprengünk
pedig tudjuk
mi magunk vagyunk a kérdés
egy rosszul összeállított rejtvényben
aminek nincs megfejtése

Babits Mihály: In Horatium (részlet)

Minden e földön, minden a föld fölött
folytonfolyású, mint csobogó patak
s »nem lépsz be kétszer egy patakba«

Babits Mihály: Himnusz Iriszhez (részlet)

Sötét van. Hol az ezer szín? Mivé lett?
Hol az ezer tárgy külön élete?
(Szín a különség, különég az élet) -
éj van s most minden tehén fekete.
Belém esett a világ és lett oly vad,
oly egy-sötét, hogy szinte már ragyog
s a lelkem indus bölcsességbe olvad:
nincs semmi sem, csak semmi van,
s e semmi én vagyok.

Egy-semmi! Minden-semmi! Színek nélkül
ragyogó semmi! Únlak, hagyj te most!
Sokszorzó lelkem veled nem elégül,
meddő szám, mely nem szoroz, se nem oszt.

Babits Mihály: Mozgófénykép (részlet)

A gép sugarát kereken veti, képköre fénylik a sik lepedőn
mindjárt, szívem, uj színek és alakok lovagolnak a fénylegezőn
olcsó s remek élvezet összecsodálni e gyors jelenéseket itt:
első a Szerelmi Tragédia, melyet a lámpa a falra vetit.

Babits Mihály: Golgotai csárda

(Egy ismert passio-ének dallamára)

»Hej, katonák, van-e bor
A kúherkulesét!
S kocka? Lógjon aki lóg!
Hozom a köntössét.
Kis murit ma! Illik az
vidám örökösnek:
Gazdája már nem iszik -
ugysem a köntösnek.

»Megkukult a feszület
három óra tájban,
Akkor elfogyott a szusz
a zsidókirályban.
Ha! nagy a zsidókirály,
Magas a kormányja:
Lába alatt jár a szél,
Feje fölött kánya.

»Ej, de fene csúf idő!
Mi a fránya hozta?
Lót a szél mint egy bolond
kint az utcahosszba.
Zörg az ablak; fütyül a
Hej fütyül a kályha;
Most igazán jó meleg
jó meleg a csárda.

»Ott fönn a kereszt alatt
bóg egynéhány dajna:
názáreti ember volt,
ácsmester az apja.
Lógjon aki... vedd ki már!
Nyolc! A köntöst tartom -
Csárdásné, te szebb vagy mint
minden zsidóasszony!«

Babits Mihály: Az örök folyosó (részlet)

De engem úztön úz a Rém,
kire nincs szem, mely visszanézzen,
s előre, bármi les felém,

futok gyáván, futok merészen,
habár előre jól tudom,
nem érhetem végét egészen

s bárhol bukom, felén bukom
s e súlyos álmok összezúznak
s maradok majd a féluton,

míg a végetlen portikusznak
egyhangu oldalívei
rejtett forrásu fényben úsznak.

(S megint előlről.)

Babits Mihály: Vakok a hídon (részlet)

A csöndnek
folyóján
pár deszka-
darab.

Mi zajból van e csönd? Zubog zúg a hab.

Támolygva
tolongnak
a hídon
vakok
kis görnyedt, japános, naiv alakok.

A lelük
a testből
ki sem lát
soha.

A deszkát belepte iszamlós moha.

Babits Mihály: Esti kérdés (részlet)

minek a selymes víz, a tarka márvány?
minek az est, e szárnyas takaró?
miért a dombok és miért a lombok
s a tenger, melybe nem vet magvető?
minek az árok, minek az apályok
s a felhők, e bús Danaida-lányok
s a nap, ez égő szizifuszi kő?
miért az emlékek, miért a multak?
miért a lámpák és miért a holdak?
miért a végét nem lelő idő?
vagy vedd példának a piciny fűszálat:
miért nő a fű, hogyha majd leszárad?
miért szárad le, hogyha újra nő?

Babits Mihály: Zrínyi Velencében

Szent Márk dicső terén, melyet mélán tapostam,
valaha régesrég egy másik bús magyar,
méltóbb költő mint én, és hős mint senki mostan,
tiport hatalmasan, ki tudta mit akar!

Ki tudta mit akar s nem tudta, hogy a rosszban
fogyhatlan a világ s nem tudta, hogy hamar
ide vágy vissza a földről, hol bármi sorsban
élni és halni kell; mely ápol s eltakar.

Ezt mind nem tudta még s árva honára gondolt,
s döngött csizmája a márványon s lelke tombolt,
látván sok harci jelt ős ívek oldalán.

Alkonyfelhő borult lagunára, piarcra,
felhőn az angyalok készültek már a harcra,
melyre a holtakat felkölté Alderán.

József Attila: A Dunánál (részlet)

A világ vagyok – minden, ami volt, van:
a sok nemzedék, mely egymásra tör.
A honfoglalók győznek velem holtan
s a meghódoltak kínja meggyötör.
Árpád és Zalán, Werbőczy és Dózsa –
török, tatár, tót, román kavarog
e szívben, mely e multnak már adósa
szelíd jövővel – mai magyarok!

Dobai Péter: Kérdés a túlélőkhöz

Ki fest majd egy olyan képet,
amelyben minden képet magára valló,
ritka szépségében láthatnak majd azok is,
akiknek születése, e-szép-világra jötte előtt
a képtárak, a gyűjtemények mind kiégtek?

És ki írja meg a könyvtárak könyvét:
egyetlen életrajzban mindenki életét?
És ki szövi jövővé a fájt múltak szövetét,
miközben éli és cseréli, szálról szálra az övét?....

Turczi István: A 366. póc (részlet)

...Nagyon nehéz igazságosnak lenni a múlthoz.
Megszokni az érintések túsúrásait: kezdődő
tárgyilagosság. A gyakran forgatott könyvek
engedelmességével nézünk vissza.

Fülkefény, embernyom, por-intarziák.

Ahogy isten láthat minket,
ha átrágtá magát a teremtés összes periratán.

Filip Tamás: Lépések

Hérakleitosz a folyóba lép.

Oly lassú mozdulattal, hogy mire megteszi, már nem csak
a folyó, de ő sem ugyanaz.

Úszni kezd, teste melegét a víz
elragadja, a tanítványok nézik
didergő mesterüket, ahogy
kilép a vízből, mely a kedvéért
megállt egy pillanatra.

Lackfi János: Atomtól atomig (részlet)

.. és létezik fájdalom, meglehet,
S bár pirinyó, nekik irtóztató,
A poharamban szenved, imbolyog
Vajúdva százezernyi földgolyó

Hát végtelen ismétlés a lét?
Apró égitest, messze és közel,
Im itt rezegsz, bár láthatatlanul,
Lenyelhetlek, s te tovább létezel.

Ó,jaj, s e bolygónak mindegyikén
Egy esti konyhában valaki áll,
Képzeld nála parányibb létezést.
Keze ügyében vízzel telt pohár.

Források:

<http://www.barkaonline.hu/szepirodalom/18-versek/6329-olah-andras-versei>
<https://www.facebook.com/lackfi/posts/1285252178269602>
<http://www.barkaonline.hu/szepirodalom/18-versek/6009-filip-tamas-versei>
https://epa.oszk.hu/03500/03573/00138/pdf/EPA03573_mn_2017_10_050.pdf (Turczy István)
<https://mek.oszk.hu/11800/11864/html/1936.html#a-dunanal> (József Attila)
Babits Mihály összegyűjtött versei <https://mek.oszk.hu/00600/00602/html/>

Képek forrásai:

<https://24.hu/kozelet/2014/01/22/ujszulottet-hagytak-a-tatabanyai-korhaz-elott/>
https://www.hazipatika.com/napi_egeszseg/egeszsegugy/cikkek/ilyen_egy_het_sotetsegben/20180725100411
<http://shgemenc.blogspot.com/2011/02/gemenci-kereszttek.html>
<https://pixabay.com/hu/photos/folyos%C3%B3-v%C3%A9gtelen-folyos%C3%B3n-szerel%C3%A9s-1990622/>
<https://vezetofejleszttes.hu/5-miert-modszer/>
https://irodalmivelence.blog.hu/2010/02/25/babits_mihaly_zrinyi_velenceben
<https://napihelyzet.hu/ketszer-nem-lepsz-ugyanabba-a-folyoba/>
<https://rokalakastextil.hu/termek/chevron-mintas-szövet-48143-01/>
<http://n-nzsoka.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=1223031>